

РОЗДІЛ 4. ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ, ПОРІВНЯЛЬНІ, ФІЛОСОФСЬКІ ТА ІСТОРИЧНІ ЗАСАДИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Іван КРАСНИЦЬКИЙ

ORCID: 0000-0002-5529-7636

Наталія ЛАЩУК

ORCID: 0000-0001-9723-9824

КРИМІНАЛЬНО-КАРАНЕ ДІЯННЯ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА ТА УКРАЇНИ: СПІВСТАВЛЕННЯ ЗМІСТУ ТА ОБСЯГУ ВІДПОВІДНИХ ПОНЯТЬ

УДК 343.2

Постановка проблеми. Прагнення України до співпраці з Європейським Союзом породжує проблему забезпечення якісної гармонізації законодавства України з державами цієї співдружності. Не менш актуальним є питання розуміння і тлумачення кримінального законодавства найближчих європейських держав-сусідів. Доводиться констатувати, що це питання, на жаль, не отримало належної уваги у вітчизняній науковій літературі. Зокрема, не зважаючи на спільність кордонів України і Республіки Польща (далі – РП), високий рівень міграції громадян України, численні туристичні потоки громадян обох держав компаративіських досліджень та навіть перекладів законодавства РП в Україні небагато. Особливо критична ситуація з кримінальним законодавством. Немає, навіть, єдиної позиції щодо розуміння змісту базових понять кримінального права, а саме: кримінально-караного діяння, його видів, відмежування від інших правопорушень тощо. А знання і розуміння таких питань важливі не лише

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТАТЕЙ

для науковців, вони важливі і для пересічних громадян, які перебуваючи у іншій державі можуть вчиняти протиправні діяння. Для подолання цієї прогалини варто здійснити порівняльно-правове дослідження питань нормативного закріплення та співвідношення змісту і обсягу понять, які використовуються у законодавстві обох держав для позначення кримінально-караного діяння.

Аналіз наукових досліджень та публікацій. До питання щодо порівняльної характеристики кримінального законодавства зарубіжних країн, у тому числі РП, із національним зверталася значна кількість науковців, серед яких необхідно виділити праці українських вчених В.О. Навроцького, М.І. Хавронюка, О.О.Житного, А. В. Савченка, П.П. Сердюка, В. О. Тулякова, Г.В.Федотова, П. Л. Фріса та польських вчених Єжи Врубльовського, Юліуша Бардаха та Стефана Розмаріна та інші.

З огляду на те, що порівняльно-правові дослідження тісно пов'язані зі здійсненням перекладу термінології досліджуваного іноземного законодавства проблеми перекладу юридичних текстів досліджували П.Берзін, Г.Бормецька, О.Дуфенюк, Д.Касьяненко, О.Ковтун, І.Кочан, Є.Неженець, Н.Руколянська Г.Онуфрієнко, О.Сербенська та ін

Метою статті є дослідження питань нормативного закріплення та співвідношення змісту і обсягу понять, які використовуються у законодавстві РП та України для позначення кримінально-караних діянь, а саме термінів «przestępstwo», «zbrodnia» «występek» та «кримінальне правопорушення», «злочин» та «кримінальний проступок» з акцентом на переклад відповідних термінів, співставлення змісту та обсягу відповідних понять.

Виклад основного матеріалу. Значення компаративістських досліджень у праві взагалі, та кримінальному кодексі зокрема, важко переоцінити. Так, наприклад, Ю. В. Баулін, М. В. Буроменський, В. В. Голіна та ін. акцентують увагу на тому, що значення компаративістських досліджень не є перебільшеним, адже спільними для сучасного кримінального законодавства України та інших європейських держав є принаймні дві риси. Перша – це те, що воно, хоча і має певний, у деяких державах суттєвий, національний присмак, все ж таки «варилося в одному котлі» – кримінальне

законодавство кількох держав, які на певних історичних відрізках були передовими, суттєво вплинуло на кримінальне законодавство одна одної, а також на кримінальне законодавство усіх інших держав Європи і світу. Друга – в Європі, як у жодній іншій частині світу, найбільш яскравою була тенденція до гармонізації законодавства, зокрема і кримінального, що сьогодні проявилось у фактичному створенні рамкового загальноєвропейського кримінального законодавства у межах Ради Європи та Європейського Союзу. Вчені вважають, що існують підстави прогнозувати, що і надалі кримінальне законодавство України та інших держав Європи буде розвиватися паралельно і все більше гармонійно та в напрямках його подальшої гуманізації і систематизації [1, с. 548].

Справедливою є думка В. О. Навроцького, що незважаючи на текстуальні і змістові розбіжності в текстах кримінальних законів різних держав (які в окремі періоди посилюються), породжені ними специфічні правозастосовні рішення, фундаментальні теоретичні положення продовжують залишатися єдиними [2, с. 141].

Базовим підґрунтям вивчення та дослідження кримінального закону РП є його якісний і офіційний переклад. Проте офіційного перекладу Карного кодексу РП (далі - КК РП) на українську мову немає. Більше того, лише у 2015 з'явився перший переклад КК РП українською мовою, зроблений Г. Бормецько[3] та у 2016 - В. Станічем[4]. Критичність ситуації підтверджується і кумедними випадками, наприклад, на сайті: I'm IRYNA MYZYNA під назвою «Кримінальний кодекс Республіки Польща» розміщено переклад не КК РП, а Кримінального процесуального кодексу Республіки Польща[5].

Варто констатувати, що здебільшого українські правники користувалися перекладами КК РП російською мовою. Така ситуація свідчить про надзвичайну актуальність дослідження термінології та особливостей перекладу КК РП.

Здійснення кваліфікованого перекладу правових текстів неможливе без розуміння предмету перекладу. Очевидно, що в процесі перекладу кримінально-правових норм законодавства РП не можливо абстрагуватися від термінів наявних у Кримінальному кодексі України (далі – КК України). Адже переклад юридичних

текстів – це не дослівне відтворення польських слів чи виразів українською мовою, а одночасна їх адаптація для сприйняття та розуміння з урахуванням галузевої приналежності відповідних понять.

Найперша, це проблема перекладу, а точніше пошуку термінологічного відповідника, яким позначено досліджуване поняття у національному і зарубіжному законодавстві. При проведенні порівняльно-правового дослідження необхідно знайти не подібні терміни, а саме така ситуація, як правило, має місце, а такі, які б позначали у законодавстві різних держав поняття однакове (тотожне) і за змістом, і за обсягом поняття. А це доволі складно, а найчастіше неможливо. Вихід з ситуації – або не перекладати терміни взагалі (використовувати мовою оригіналу), або робити, за наявності близького за змістом відповідника, уточнення щодо їх відмінностей[6].

Більшість дослідників проблем перекладів юридичних текстів сходяться на думці, що переклад юридичних термінів повинен відповідати правилам перекладання загальнонаукових та вузькогалузевих термінів. Загальноприйнятими є такі:

При перекладі загальнонаукових слів можливі такі варіанти:

1. Концепт має еквівалент у мові перекладу. Наприклад, «theft» – крадіжка, «agreement» – договір, «bankruptcy» – банкрутство.

2. Юридичний концепт не має точного еквівалента мовою перекладу, але в мові перекладу є схожий концепт: LLC – товариство з обмеженою відповідальністю.

3. У мові перекладу немає близького або схожого концепту [7, с. 43].

У першому варіанті, як правило, під час перекладу не виникають труднощі, бо еквівалент слова мови оригіналу можна знайти у словнику.

Остання група становить особливі труднощі для перекладу. У такому разі перекладач повинен знайти найбільш близький еквівалент. Щоб знайти найбільш вдалий варіант перекладу, перекладач повинен володіти не тільки високим рівнем іноземної мови, а й глибокими фоновими знаннями. Уведення неологізму (з

перекладацьким коментарем) є одним із варіантів вирішення цієї проблеми [8, с.57].

Варто відмітити, що юридичні тексти належать до різних типів, під час перекладу яких потрібно враховувати, що кожна категорія текстів (насамперед це стосується законів і судових рішень) відрізняється властивим їй стилем і мовними особливостями, які повинні бути по можливості збережені в тексті перекладу [9, с.126].

Найбільш прийнятними для функціонування в термінології юридично-правової вважаються ті слова, які визнані більшістю спеціалістів, зрозумілі всім та які відображають суть явища або предмета. Смислове значення терміна в юриспруденції лише тоді стає загальним надбанням, коли воно зафіксовано за допомогою чіткого терміна, що не допускає різних тлумачень, є простим та однозначним. Те саме стосується і його перекладу [10, с.30].

Для подолання описаних труднощів при перекладі юридичної термінології Н. О. Моїсєєва, Д. Д. Савостіна пропонують наступні шляхи їх вирішення:

1. Використовувати методи транслітерації та транскрибування, калькування, якщо лексична одиниця вихідної мови відсутня у мові перекладу.

2. Передавати значення терміну методом описового перекладу.

3. Використовувати аналогову заміну, перекладаючи зрозумілими словами для цільової мови, у випадках, коли термін не існує в цій мові.

4. Конкретизувати значення терміну задля його зрозумілості реципієнтом.

5. Генералізувати значення терміну задля його зрозумілості реципієнтом.

6. Додавати лексичні одиниці для передачі імпліцитних елементів змісту оригіналу.

7. Опускати граматичні конструкції, щоб уникнути явищ, які не властиві цільовій мові, але зберігаючи при цьому значення терміну.

8. Постійно поглиблювати фонові знання з теми, над якою працює перекладач. Цікавитися змінами в соціально-політичному устрої РП та звертати увагу на виникнення нових юридичних явищ, процесів та те, як їх можна відтворити українською мовою.

9. Враховуючи можливу наявність синонімів, які відповідають одному терміну, перед початком перекладу варто ознайомитися із повним текстом, зафіксувати всі випадки його вживання і обрати один відповідник в українській мові, який найдоцільніше буде використати в усіх випадках.

10. По можливості при перекладі користуватися не лише двомовними юридичними словниками, а й перекладною офіційною літературою в певній галузі, де вже використовувалися необхідні терміни [11, с.475-476].

Слід зазначити, що вище зазначені прийоми перекладу термінів слід використовувати лише у тому випадку, коли у мові перекладу дійсно відсутні еквівалентні або варіантні відповідники і неможливо використати інші прийоми перекладу [12, с.269-270].

Отже, порівняльно-правове дослідження законодавства тісно пов'язане із правильним і точним перекладом юридичної термінології і навпаки якісний переклад юридичного тексту залежить від володіння перекладачем спеціальними знаннями у відповідній галузі права, розуміння специфіки конкретного виду правовідносин. Окрім цього, перекладачеві необхідно орієнтуватися в чинному законодавстві, володіти спеціальною лексикою, знати особливості використання іншомовної юридичної термінології в конкретному контексті, враховувати соціокультурні аспекти перекладу.

Перш ніж перейти до компаративного аналізу поняття кримінально-караного діяння за Карним кодексом РП та КК України необхідно з'ясувати базові положення, що стосуються цих законодавчих актів.

В Україні нині чинний КК України, прийнятий 4 квітня 2001 року. В Республіці Польща зараз діє Карний кодекс, прийнятий 6 червня 1997 року. Відповідно ці нормативно-правові акти і будуть порівняні в редакції станом на 1 грудня 2024 року.

Відповідно для порівняння змісту та обсягу поняття кримінально-караного діяння за кримінальним законодавством РП та України необхідно, перш за все, здійснити переклад відповідних термінів.

У ст.7 КК РП міститься дефініція: «Przestępstwo jest zbrodnią albo występkiem». При цьому термін «przestępstwo» у різних словниках перекладається по-різному. В одних як «правопорушення» [13] в інших як «злочин» [14, с.284; 15, с.189; 16, с.397]. Слово «zbrodnia» перекладається однозначно як злочин, термін «występek» - як проступок. Відповідно правильність перекладу залежить від законодавчого відповідника цих термінів в Україні.

Варто зазначити, що до введення в дію Кримінального процесуального кодексу України у 2012 році, українське кримінальне законодавство не містило поняття «кримінальне правопорушення». Відповідно і дефініція, яка наведена у ст. 7 Кодексу карного РП: «Przestępstwo jest zbrodnią albo występkiem[17]» при перекладі з польської означала: «Злочинами є тяжкі злочини (zbrodnia) та менш тяжкі (występek)».

Перший переклад чинного КК РП року було здійснено у 2015 році, але «Przestępstwo jest zbrodnią albo występkiem» там також перекладено як «Злочин (przestępstwo) є тяжким злочином (zbrodnia) або менш тяжким злочином (występek)[3, с.18]». Тобто введення в обіг термінів «кримінальне правопорушення» та «кримінальний проступок» в цьому перекладі не було враховано.

Наступний переклад Карного кодексу РП було здійснено у 2016 році, тобто після появи у Кримінальному процесуальному кодексі України поняття «кримінальні правопорушення» та поділу їх на злочин та кримінальний проступок [18]. У цьому перекладі ст. 7 наводиться у такій редакції: «Протиправними діяннями є злочини та проступки» [4, с.8].

Проте, такий варіант перекладу не можна вважати вдалим, оскільки, наприклад, назва розділу XIX КК РП «Przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu» цим же автором перекладена як «Злочини проти життя та здоров'я», що суперечить принципу правої визначеності. Оскільки мова йде про переклад терміну, який має конкретне значення, що визначено у законі, то і перекладеним

він повинен бути однаково у всьому тексті закону. В цій ситуації недопустимим є використання синонімів, а тим більше слів, які мають інше значення. Злочин є лише видом «przestępstwa».

Тобто, перекладачами використані два варіанти перекладу терміну «przestępstwo»: злочин та протиправне діяння.

З огляду на реалії сьогодення, ці два варіанти перекладу видаються невдалими. Адже «злочин», як зазначалося раніше, це лише вид «przestępstwa». Тому, запропонований В. С. Станічем переклад терміну «przestępstwo» як «протиправне діяння» видається більш вдалим, але також не точним. Його основним недоліком є те, що його зміст не повністю зрозумілий для юристів України, оскільки такого терміну українське законодавство нормативно не визначає.

Ще одним варіантом перекладу може бути дослівний переклад як «правопорушення», проте як правопорушення перекладається і термін «wykroczenie», яке міститься у «Kodeksie wykroczeń», який є аналогом Кодексу України про адміністративні правопорушення. А, відповідно, «wykroczenie» є менш суцільно-небезпечним діянням, ніж «przestępstwo».

З 2012 року у Кримінальному процесуальному кодексі України, а з 2019 року і в ст.12 КК України з'явилася норма: «Кримінальні правопорушення поділяються на кримінальні проступки і злочини» [19]. Використання терміну «кримінальне правопорушення» для перекладу терміну «przestępstwo» видається оптимальним з огляду на таке:

- відповідно до КК України, кримінальне правопорушення охоплює злочин і кримінальний проступок, а відтак, є підстави вважати їх аналогами понять «zbrodnia» та «występek»;
- значення цих термінів зрозуміле українцям;
- у науковий обсяг не вводиться додаткових термінів.

Відповідно термін «przestępstwo» варто перекладати і розуміти, як поняття аналогічне за обсягом до поняття «кримінальне правопорушення» а назву розділу «Przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu» - «Кримінальні правопорушення проти життя і здоров'я».

Наступним кроком порівняння поняття кримінального правопорушення за кримінальним законодавством РП та України є

з'ясування змісту та обсягу відповідних понять у КК РП та КК України.

Ст. 11 КК України містить нормативне визначення поняття кримінального правопорушення: «Кримінальним правопорушенням є передбачене цим Кодексом суспільно небезпечне винне діяння (дія або бездіяльність), вчинене суб'єктом кримінального правопорушення». Натомість, у статті 7 §1 КК РП лише вказується, що кримінальними правопорушеннями є злочини і проступки.

Розмежування злочинів і проступків як за КК України, так і КК РП пов'язане із видом та розміром покарання, що передбачене за відповідне правопорушення у санкції статті КК, яка передбачає відповідальність за вчинення відповідного діяння.

Зокрема за КК РП злочином визнається діяння, за яке передбачено покарання не менше 3 років позбавлення волі або більш суворе покарання. Окрім цього, КК РП чітко встановлює, що злочин може бути вчинено лише умисно.

Українське ж кримінальне законодавство передбачає поділ злочинів на три види: нетяжкі, тяжкі та особливо тяжкі. До злочинів належать кримінальні правопорушення за які передбачено основне покарання у виді штрафу в розмірі більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі.

Проступком, відповідно до §3 ст.7 КК РП є діяння, заборонене під загрозою покарання штрафом у розмірі більше 30 одинденних ставок, покарання у вигляді обмеження волі чи покарання у вигляді позбавлення волі більше ніж на 1 місяць. Проступок може бути вчинений також неумисно (з необережності), якщо це встановлено законом.

Відповідно ж до ч. 2. ст. 12 КК України кримінальним проступком є передбачене цим Кримінальним кодексом діяння (дія чи бездіяльність), за вчинення якого передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або інше покарання, не пов'язане з позбавленням волі.

Висновки. Отже, підсумовуючи вищенаведене варто зазначити:

1) порівняльно-правове дослідження українського законодавства зі законодавством інших держав має базуватися на коректному і точному перекладі термінології іноземного законодавства українською мовою. Переклад терміну «przestępstwo» як злочин чи протиправне діяння є неточним;

2) терміни: «przestępstwo» варто перекладати і розуміти як «кримінальне правопорушення», відтак: «zbrodnia» як злочин, а «występek» як кримінальний проступок;

3) є спільне і відмінне у підході законодавця обох держав щодо визначення видів «przestępstwa/кримінального правопорушення». Зокрема, спільним є те, що злочини і проступки розрізняються з врахуванням виду та розміру покарання, яке передбачено у санкції статті відповідного КК, яка передбачає відповідальність за вчинення відповідного протиправне діяння (хоча відповідна межа є відмінною). Відмінність у поняттях «przestępstwa/кримінального правопорушення» у тому, що у КК України поняття кримінального правопорушення нормативно визначено та закріплено його ознаки, чого немає у законодавстві РП. Натомість у КК РП розмежування злочинів і проступків здійснюється також за формою вини, що відсутнє у КК України.

1. *Сучасна кримінально-правова система в Україні: реалії та перспективи.* Ю. В. Баулін, М. В. Буроменський, В. В. Голина, В. К. Гришук, О. В. Зайчук, В. О. Навроцький, О. В. Наден, Ю. В. Нікітін, Н. М. Оніщенко, Ю. А. Пономаренко, М. І. Хавронюк, О. В. Харитонова, В. І. Шакурн. Київ : ВАІТЕ, 2015. 688 с.

2. *Навроцький В. Кримінальне право України в епоху глобалізації. Геополітика України: історія і сучасність.* 2010. №2. С. 140–152.

3. *Карний кодекс Республіки Польща. Переклад.* К., ВАІТЕ. 2015. 164 с.

4. *Станіч В. С. Кримінальний кодекс Республіки Польща / За ред. В. Менчинського. Переклад на українську мову В. С. Станіч.* Київ : ОВК, 2019. 138 с.

5. *Кримінальний кодекс Республіки Польща.* URL:<https://yuristvopolshi.com.ua/kriminalnij-kodeks-respubliki-polshha-osnovni-polozhennya/>.

6. *Красницький І.В. Порівняльний аналіз чи тлумачення законодавства зарубіжних держав українським правником? // Проблеми порівняльного правознавства: збірник тез наукових доповідей III Міжнародної наукової конференції “Компаративістські читання» / за ред. Ю.*

- С. Шемшученка, О. К. Маріна, І. С. Гриценка; упор. О. В. Кресін, І. М. Ситар. – К.; Львів: ЛьвДУВС, 2011. – С. 85 – 88.*
7. Schreiber M. *Übersetzung und Bearbeitung: zur Differenzierung und Abgrenzung des Übersetzungsbegriffs. Tübinger Beiträge zur Linguistik, Übersetzung und Bearbeitung: Zur Differenzierung und Abgrenzung des Übersetzungsbegriffs [Hrsg. M. Schreiber]. Tübingen : Gunter Narr Verlag, 1993. 353 S.*
 8. Дуднік Г. С., Оришич Д. Л. *Проблеми перекладу юридичної лексики й термінології. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2019. № 43. Том 5. С.56-58.*
 9. Желяков В. Я. *Труднощі й особливості перекладу текстів, що належать до галузі права. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2015. № 18. Том 2. С.126-131.*
 10. Галдецька І. Г. *Труднощі перекладу юридичної термінології. URL: <http://elar.naiu.kiev.ua/jspui/handle/123456789/17307>*
 11. Моїсєєва Н. О., Савостіна Д. Д. *Лексичні труднощі перекладу юридичної термінології. «Young Scientist». № 10 (86). October, 2020. С.473-477.*
 12. Шумило І., Сніца Т. *Особливості перекладу юридичних текстів. Філологічний дискурс. Випуск 4. 2016. С.266-272.*
 13. *Перекладач. URL: https://www.google.com/search?q=%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BA%D0%BB%D0%B0%D0%B4%D0%B0%D1%87&rlz=1C1CHZN_ukUA920UA920&oq=&aqs=chrome.469i59i45018.224572026j0j15&sourceid=chrome&ie=UTF-8 (дата звернення 01.02.2025).*
 14. *Польсько-російсько-український словник: Більше 13000 сл. / Упор.: Левінська С. Й., Стартак Т. В. К. Львів: Рад.шк, 1991. 478 с.*
 15. *Таланов О. С. Польсько-український українсько-польський словник: понад 100000 слів та словосполучень / 2 –ге вид., виправл.та доповн. Київ : Арії, 2015. 544 с.*
 16. *Польсько-український словник в 2-х томах: Т.1. Ч.2 О-Р. / за ред.: А. І. Генсьорського, Л. Л. Гуменецької (гол. ред.), І. М. Керницького, М. Й. Онишкевич, М. І. Рудницького. Київ : Видавництво Академії наук Української РСР. 1959. 584 с.*
 17. *Kodeks karny: USTAWA z dnia 6 czerwca 1997 r. URL: <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=wdu19970880553> (дата звернення 01.12.2024).*

18. *Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04. 2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення 01.12.2024).*
19. *Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04. 2001 р. № 2341-III. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення 01.12.2024).*

Красницький І.В., Лацук Н.Р. Кримінально-каране діяння за кримінальним законодавством Республіки Польща та України: співставлення змісту та обсягу відповідних понять.

Стаття присвячена дослідженню питань нормативного закріплення та співвідношення змісту і обсягу понять, які використовуються у законодавстві Республіки Польща та України для позначення кримінально-караних діянь, а саме термінів: «przestępstwo», «zbrodnia» «występek» та «кримінальне правопорушення», «злочин» та «кримінальний проступок» з акцентом на переклад відповідних термінів та їх значення.

Акцентовано, що порівняльно-правове дослідження українського законодавства зі законодавством інших держав має базуватися на коректному і точному перекладі термінології іноземного законодавства українською мовою з урахуванням термінології національного права. Разом з тим, дослівний переклад термінів: «przestępstwo», «zbrodnia» «występek» не завжди є точним відображенням змісту аналізованих понять.

Аргументовано, що найбільш точним і адекватним є переклад та розуміння термінів: «przestępstwo» як «кримінальне правопорушення», «zbrodnia» як «злочин», а «występek» як кримінальний проступок.

Встановлено спільне і відмінне у підході законодавця обох держав щодо визначення видів «przestępstwa/кримінального правопорушення». Зокрема, спільним є те, що злочини і проступки розрізняються з врахуванням виду та розміру покарання, яке передбачено у санкції статті відповідного КК, яка передбачає відповідальність за вчинення відповідного кримінально-караного діяння (хоча відповідна межа є відмінною). Відмінність у поняттях «przestępstwa/кримінального правопорушення» у тому, що у КК України поняття кримінального правопорушення нормативно визначено та закріплено його ознаки, чого немає у законодавстві РП. Натомість у КК РП розмежування злочинів і проступків здійснюється також за формою вини, що відсутнє у КК України.

Ключові слова: кримінальне законодавство, кримінальна відповідальність, кримінальне правопорушення, злочин, кримінальний проступок, кримінальне законодавство Республіки Польща, гармонізація кримінального законодавства, порівняльне дослідження, вдосконалення кримінального законодавства.

Krasnytskyi I.V., Lashchuk N.R. Criminally punishable acts under the criminal legislation of the Republic of Poland and Ukraine: a comparison of the content and scope of the relevant concepts.

The article is devoted to the research of the issues of legislative regulation and correlation of the content and scope of the concepts used in the legislation of

the Republic of Poland and Ukraine to determine criminal offences, namely the terms: ‘przestępstwo’, “zbrodnią”, “występek” and “criminal offence”, “crime” and “criminal misdemeanour” with an emphasis on the translation of the relevant terms, and their meaning.

The authors emphasise that a comparative legal study of Ukrainian legislation with the legislation of other States should be based on a correct and accurate translation of the terminology of foreign legislation into Ukrainian, taking into account the terminology of national law. At the same time, a literal translation of the terms: ‘przestępstwo’, “zbrodnią”, and “występek” is not always an accurate meaning of the content of the analysed concepts.

It is argued that the most accurate and adequate translation and understanding of the terms is: ‘przestępstwo’ as “criminal offence”, “zbrodnia” as “crime”, and “występek” as “criminal misdemeanour”.

The authors identify the common and different approaches of the legislators of both states to the definition of types of ‘przestępstwa/criminal offences’. In particular, it is common that crimes and misdemeanours are distinguished by the type and extent of punishment provided for in the sanction of the article for the relevant unlawful act (although the relevant limit is different). The difference in the definition of ‘przestępstwa/criminal offence’ is that the Criminal Code of Ukraine defines the concept of criminal offence statutorily and sets out its elements (*corpus delicti*), which is not the same in the legislation of the Republic of Poland. Instead, in the Criminal Code of the Republic of Poland, the distinction between crimes and misdemeanours is also conducted by the form of guilt, which is absent in the Criminal Code of Ukraine.

Keywords: criminal law, criminal liability, criminal offence, crime, criminal misdemeanour, criminal legislation of the Republic of Poland, harmonisation of criminal law, comparative research, improvement of criminal legislation.